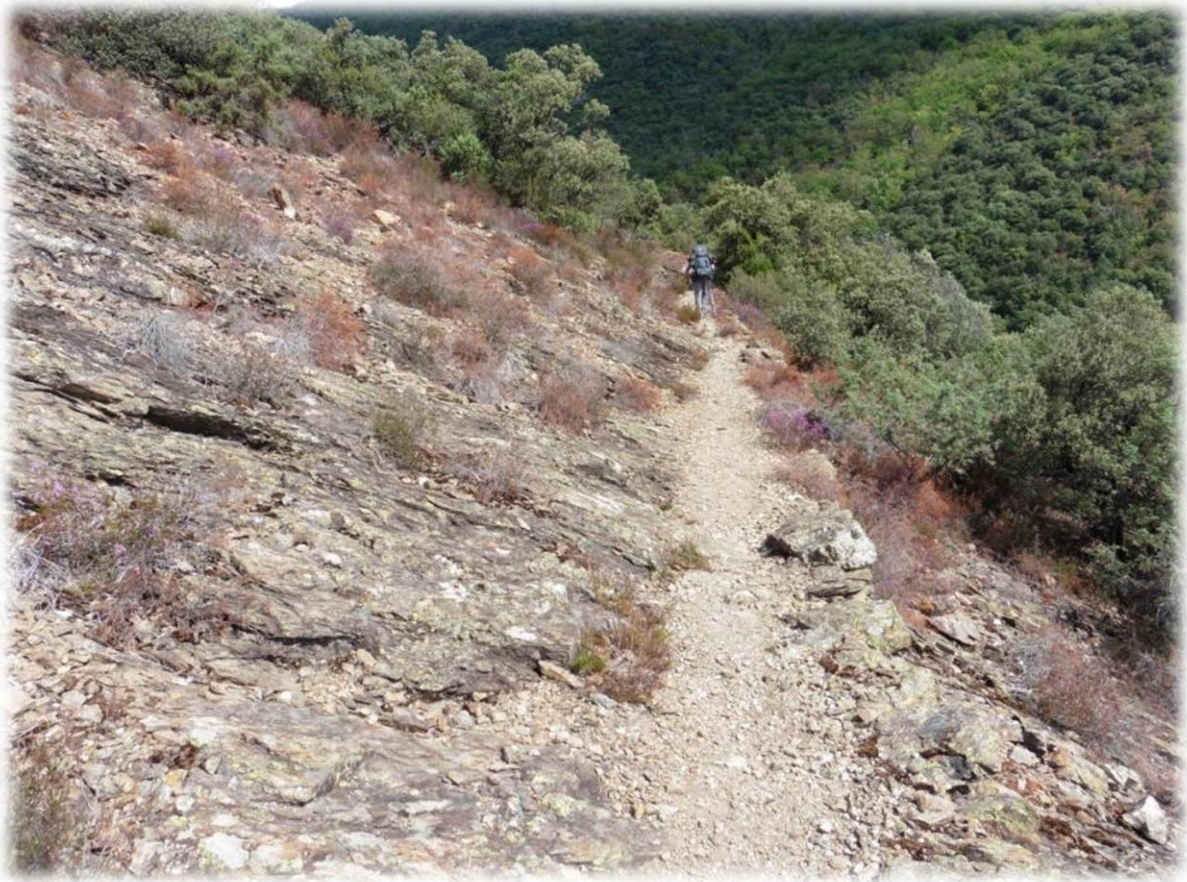

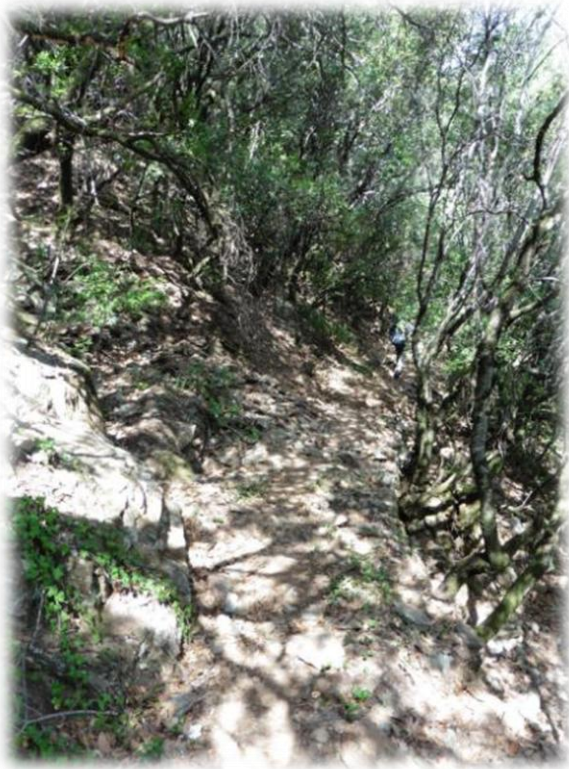
De indrukwekkende 12de eeuwse romaanse kerk, de Notre-Dame de Thines, met haar monumentale trap is opvallend mooi voor deze afgelegen plek.

Tal van wandelroutes lopen hier door het prachtige massief van de Tanargue, ook wel het land van Tanaris genoemd, de god van de donder. Je voelt hier af en toe een frisse wind uit het gebergte en je ruikt als het ware de everzwijnen. Dit lijkt soms Corsica wel.

De huizen met de platte daken zijn tegen de donkere leistenen rotsen aangebouwd en leunen gezapig tegen elkaar aan. Thines was dan ook een belangrijke etappe in de bedevaart naar Puy of Compostela.

Het panorama over de vallei van de Thines, die even verder uitmondt in de Chassezac, en de heuvels begroeid met dennenbossen en kastanjabomen, is indrukwekkend.

De Chassezac ontspringt in het Montagne de Goulet in de Cevennen op een hoogte van 1350 meter en mondt na 85 km uit in de Ardèche in de buurt van Ruoms.

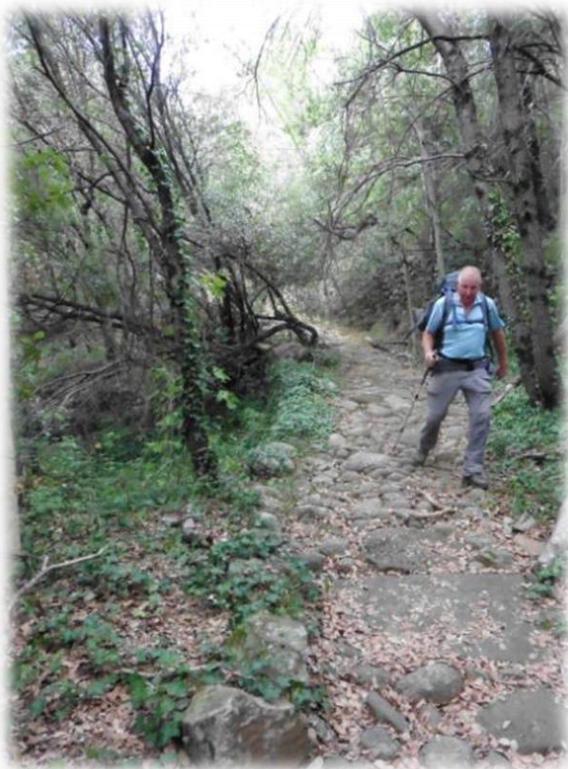

We overnachten in de Table d'hôtes Les Escargots. De eigenares heeft haar huis zo genoemd omdat een escargots een rustig dier is dat zich traag voortbeweegt en zich terug trekt in een klein maar knus huisje.

Vrijdag 11 september 2015

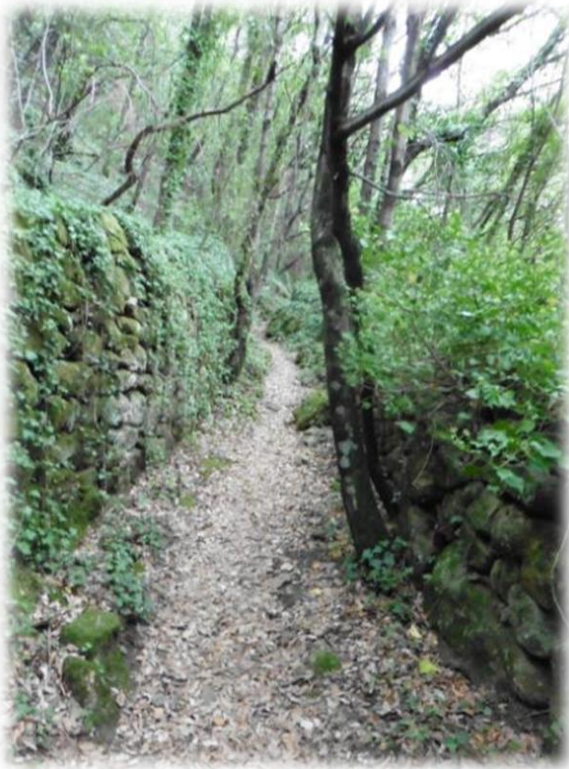
- Van : Malarce-sur-la-Thines 320 m
- Naar : Berrias-Et-Casteljau 120 m
- Afstand : 24 km
- Stijgen : 700 m
- Dalen : 900 m
- Duur : 6 uur

De uitbaatster van de Table d'hôtes had ons uitgelegd hoe we van achter haar woning terug op de GR 4 konden geraken. We hadden beter die paar honderden meters terug gekeerd want we kwamen steeds op doodlopende paden en zijn dan maar recht door het dichte struikgewas doorgestoken om op onze route te geraken.

Een plaatselijke kunstenaar heeft van enkele boomstronken ware kunstwerkjes gemaakt.

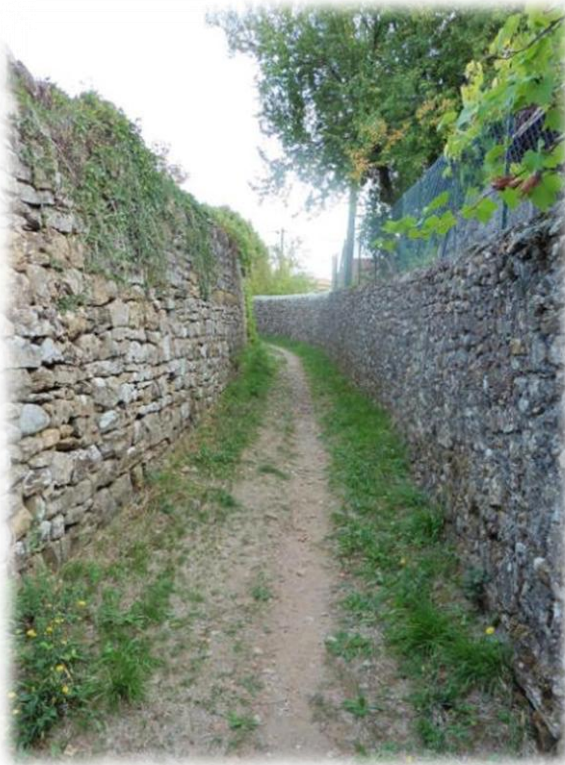
Het dorpje Les Salelles wordt doorkruist door de Chassezac. Na een hevige regenbui staat de brug onder water en wordt de weg afgesloten met een slagboom.

De Zuid-franse streek de Ardèche heeft een goed klimaat voor druiventeelt. Je vindt er dan ook talloze wijngaarden op de verschillende hellingen.

Les Vans was in de zestiger jaren een ontmoetingsplaats voor hippies; velen van hen zijn er in de destijds leegstaande huizen (un *hameau*) in de omgeving gaan wonen. Nu is het een toeristische plaats

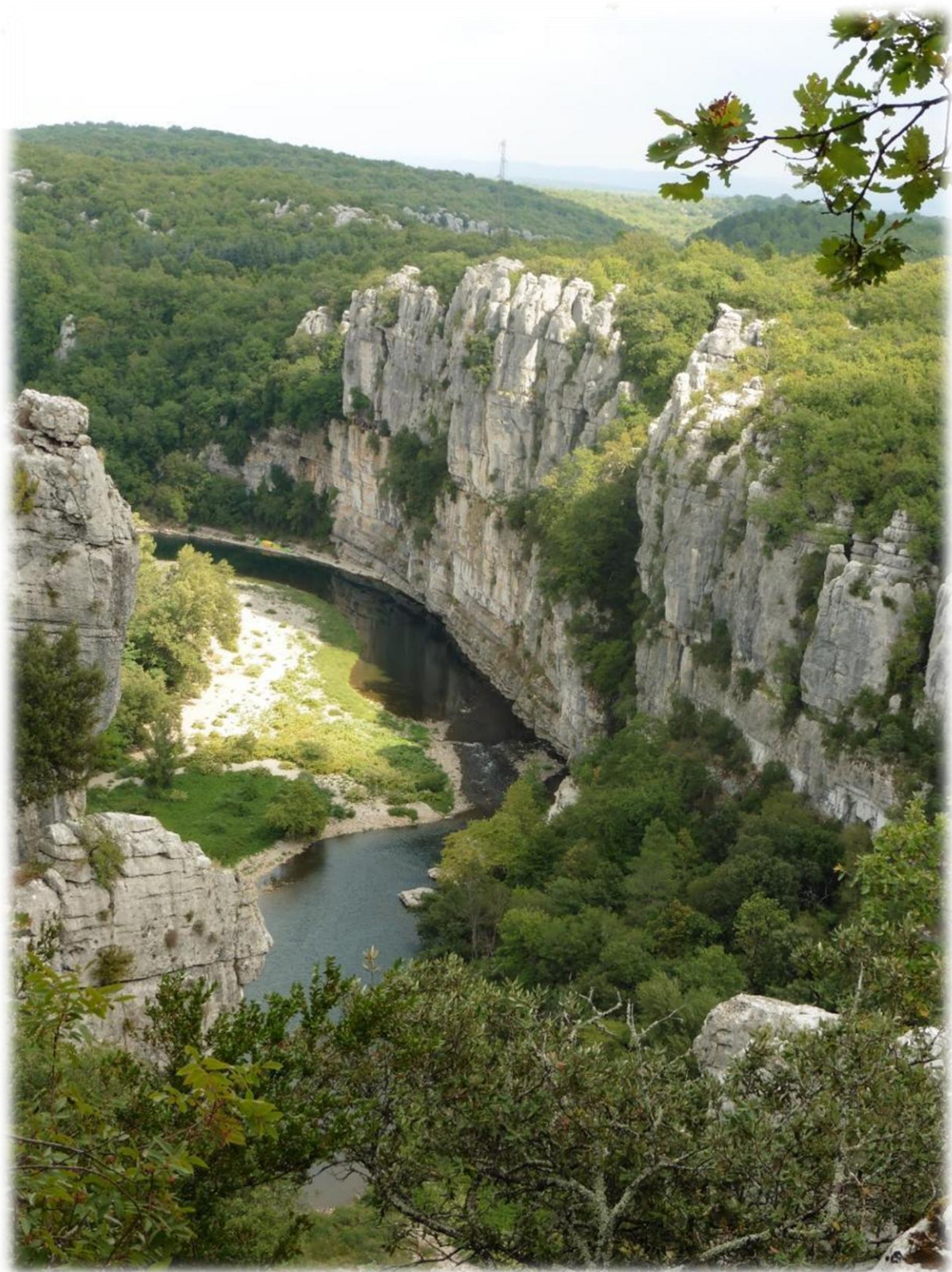

Één van dé trekpleisters in de Ardèche is het "Bois de Païolive". Dit, door erosie gevormde domein, geeft je de indruk terecht te komen in een surrealistische wereld. Het massief van de Païolive werd ongeveer 150 miljoen jaar geleden gevormd in het juratijdperk. Vroeger werd deze regio door de zee bedekt. Later werd het massief door de Chassezac doorkliefd. Hierboven een foto van de drie rechters, maar ik kreeg er maar twee in beeld.

De rotsen lijden al 10 miljoen jaar onder karstvorming. Dit fenomeen doet zich voor in streken waar kalksteen aan de oppervlakte ligt en wordt aangetast door de chemische verwerking door de zure eigenschappen van regenwater. Met wat fantasie herken je in deze rotsformaties een triest kijkende olifant en een gehurkte aap.

De Gorges du Chassezac zijn veel minder bekend dan de Gorges de l'Ardèche, maar daarom niet minder mooi en spectaculair. Hier en daar stroomt het water tussen de granieten rotsen 80 meter lager dan het niveau van de weg. Voor mij is dit een van de prachtigste uitzichten van deze tocht.

In Berrias-et-Casteljau zijn er drie campings. Wij hebben een huisje gehuurd voor één nacht op camping Les Cigales. Het is een goed uitgeruste camping met restaurant.

Als we op het terras van het huisje komen ziet Henk een Jacobsschelp liggen op de grond. Henk raapt de schelp op en geeft het meteen een bijzondere plaats in het huisje.

Sedert Henk meegaat op deze tocht heeft de schelp voor hem een bijzondere betekenis gekregen. We komen altijd goed terecht en dat kan, volgens Henk, enkel maar komen door de kracht van de schelp.

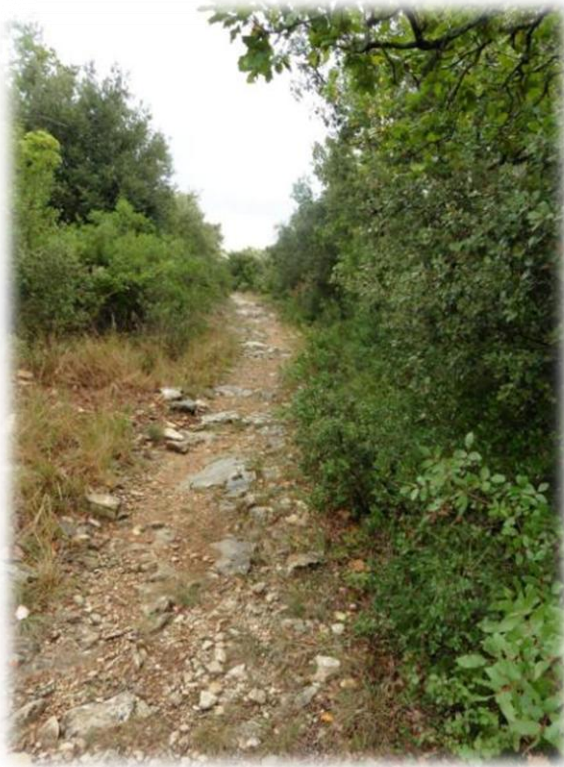
Zaterdag 12 september 2015

- Van : Berrias-et-Casteljau 120 m
- Naar : Labastide- de-Virac 240 m
- Afstand : 29 km
- Stijgen : 700 m
- Dalen : 600 m
- Duur : 8 uur

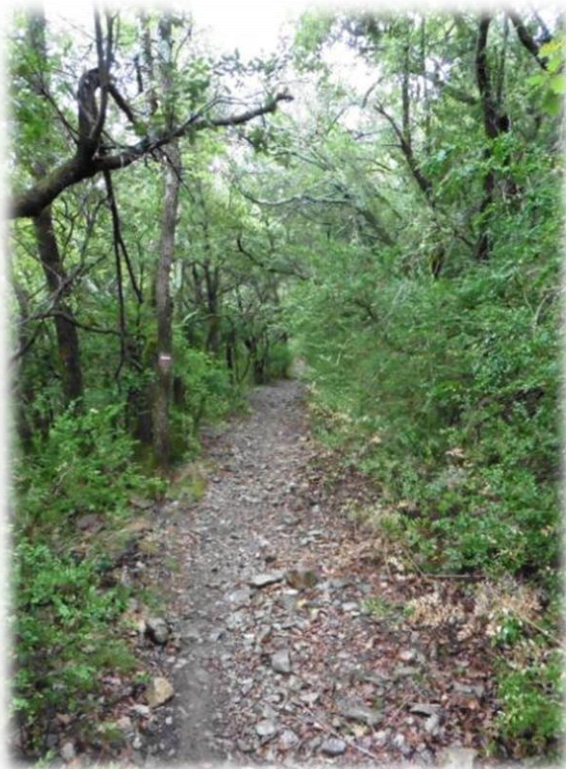

In deze buurt merken we heel wat akkers die een plant telen waarvan het blad wat lijkt op dat van mais. Alleen, het is geen mais want er staan geen maiskolven in, enkel een zaadstengel. De plant is ons niet bekend.

We trekken door een bos waar we jachthonden en jachthoorns aan het werk horen. Ook horen we af en toe een schot vallen. We stappen stevig door maar het lawaai lijkt ons wel te achtervolgen.

Na enige tijd komen we aan een jachthut waar we enkele jagers ontmoeten. Ze hebben twee everzwijnen geschoten en ze verzekeren ons dat we veilig verder kunnen stappen als we de GR 4 maar niet verlaten.

We nemen onze intrek in een tent op camping La Goule. Een nette camping en de uitbaatster is zeer gedienstig. Ze hebben er ook een winkeltje zodat we deze avond zelf hebben kunnen koken.

Zaterdag 13 september 2015

- Van : Labastide-de-Virac 240 m
- Naar : Pont-Saint-Esprit 40 m
- Afstand : 35 km
- Stijgen : 600 m
- Dalen : 800 m
- Duur : 9 uur

In het charmante dorpje Labastide-de-Virac doen we inkopen voor de rest van de dag.

Sommige wijngaarden zijn bedekt met grond, andere zijn bedekt met stenen. Vermoedelijk heeft dit te maken met de soort druif of met de samenstelling van de grond.

Het heeft de voorbije nacht heel fel geregend gepaard gaande met hevige onweders. Ook vandaag worden hevige plaatselijke onweders voorspeld. Het is wel een paar keer heel donker geworden maar regen of onweer hebben we niet gehad.

De Ardèche is op sommige plaatsen uit zijn oevers getreden door de hevige regenval van voorbije nacht. De Ardèche ontspringt in het gelijknamige departement op een hoogte van ongeveer 1400 meter in het "Forêt de Mazan". Zij mondt bij Pont-Saint-Espirit op een hoogte van 50 meter uit in de Rhône.

Aiguèze is uitgeroepen tot één van de mooiste dorpen in Frankrijk. Het dorp is gebouwd op een helling en ligt op een klif. Aiguèze herbergt enkele architecturale monumenten.

Vanuit het dorp heeft u een prachtig uitzicht. De ene kant ligt op een klif en kijkt uit op de gorges van de Ardèche en de andere kant kijkt uit op de wijngaarden van de Côtes du Rhône.

Prachtige huizen staan er in het dorp, in sfeervolle straatjes, steegjes en rustieke pleintjes. Hier vind je naast de nooit ontbrekende kunstwinkeltjes ook fijne restaurantjes met schaduwrijke terrasjes. Hier kan je genieten van de plaatselijke heerlijkheden waarbij de wijn uit de wijngaarden uit de omliggende dorpen niet mag ontbreken.

Het is een middeleeuws dorp en heeft een vesting uit de 11de/12de eeuw. De plaatselijke baron bouwde in die tijd een versterkte toren op deze plek tegen de invallen van de Moren die zich op het Iberisch Schiereiland hadden gevestigd. Hij koos een uitstekende plek voor zijn vesting want deze is aan de kant van de rivier goed verdedigbaar en beschikt over een eigen waterbron.

Aan de andere kant van de rivier ligt Saint-Martin-d'Ardèche, een voormalig vissersdorp, nu een toeristische trekpleister. Op deze plaats eindigt ook de 32 km lange les Gorges de l'Ardèche.

269 km hebben we op negen dagen afgelegd of een gemiddelde van bijna 30 km per dag. In totaal heb ik nu 1.201 km van de GR 4 afgelegd. Volgend jaar in juli zet ik deze tocht verder, normaal gezien terug met de tent en met Henk.

We eindigen deze tocht in de stad Pont-Saint-Esprit. Het is geen mooie stad. Veel woningen staan leeg en staan te verkommeren.

Andere reisverslagen van deze pelgrim kun je terugvinden op www.berglucht.be en vervolgens de link "GR50+" aanklikken of op www.ludwighaese.be

Ludwig : benaltijdweg@gmail.com

Henk : info@houthandeljansen.nl